

137. ЖИВОТ У ЉУБАВИ

(На глас број 121. 134. 135. и 138.)

1. Љубав нек не престаје, Нек јој не тавни зрак,
Нека нас верно споји И преко гроба чак.
2. Љубав нек не престаје, Господ је рек'о сам;
Она нас не оставља, Већ води к' Богу там'.
3. Кад овде све престане, Љубави ипак плам
Остаје; кад свршимо, Дођемо у дом там',
4. Љубав ће бит' све већа, И тек савршена,
Кад дођу с' ове земље Чеда избављена.
5. Ту бива патње време Где с' љубав одржи;
Ал' там' су вечне славе Где с' љубав не губи.
6. Љубав усавршује, Она је душам' лек;
Украс је побожнима, И срећа за навек.